

RAKTÁR

DEBRECZENBEN.

Előzetes értesítés a n. é. hely-
el tudatni, hogy SORKORÁK-
a legválogatottabb gránit és
berendeztem.

írke márvány,
SYENIT

PHIB

utányosabb árakban számítva,

ingyen szolgálók.)

lyeket, a sirkövekre csa-
diszitményeket kőbe metszve,
bármely európai nyelven, a

k föllállítását helyben és vidéken,
ását, s az arult betűk újra ara-

lása óta tanusított partfogását a n.
megköszönve, kérem továbbra is

m tisztelettel

Sándor,

őfaragó.

ben, főpiacz Vecsey-ház alatt.

s eladása

tennemü

k, értékpapírok, részvények,

ek stb. váltó-kiirtás külföldi piacokra.

inden huzáshoz.

budapesti és bécsi tőzsdéken.

n ajánlja az alóli váltó-tízlet

kereskedelmi bank
logleveleit,

g mellett azon előnyt is nyújták,
nt, ha ki is buzatnak, veszteségek
folyamán adatnak el.

magyar kereskedelmi bank váltó üzlete
dapesti, Dorottyo-utca 1 sz. (saját ház.)

huzásra ajánlunk:

igérvényt 2 frt 50 kr és 50 kr bélyeg-
emény-kölcsön-sorsjegy igérvényt

tograph-lenyomatok ingyen és bélyeg-
mentesen.

JOSEPH LEWITUS, Wien, I. Baber-
berg-strasse 9.

Raktár Debreczenben: PONGRÁCZ
GEZA papirkereskedésében. (428.)

S A C K-féle
hármaské

megrendeléseket elfogad
Berger Henrik
Debreczenben.

Széchenyi-utca 1771. sz. a.

Vecsey-ház,

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve:

Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.

Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „

Előfizetési pénz a minden közlemény:

főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szar-

kesztőségbe bármintve küldendő.

Előfizethetni helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY

KAROLY könyvkereskedésében és a

szekesztőségénél. Egyébutt a postahíva-

talok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt“ közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

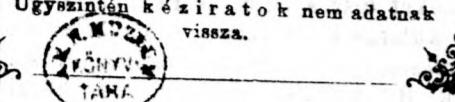
Négy hasábos petsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
izbeli hirdetések, alku szerint a
legolcsóbb árért.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön
30 kr.

„Nyilt-tér“-en megjelenő közlemény
minden petit sora 15 kr.

Név- vagy bárminttelendü beküldött:
kéziratok nem vétetnek tekintetbe. —

Ugyasintán kéziratok nem adatnak
vissza.

Az ököljog hősei.

Debreczen, márt. 20.

(*) A felvilágosodás, a mű-
veltség nagy korát éljük. Legalább
ezt szokták hirdetni és el is hiszi
rendesen mindenki, mert hiszen csak
nem fogjuk saját időnket lebecsmé-
relni.

Igaz, hogy ez a sarkítétel csakis
olyan igaz, mint számos hasonlí-
tásra, melyeknek felállításában rend-
kívül pazar nagylelkűséggel szokás
eljárni.

Hogy minő dicsően felvilágo-
sult ez a mi korunk, semmi más
nem bizonyítja méltóbban, mint az
a tény, hogy a közép kor barbár
ogaiból a legbrutálisabb, az ököl-
og még ma is divik, sőt az euró-
pai nagyhatalmak minden törekvése
da irányul, hogy azt a legszélsőbb
határokig kifejleszhessék.

Természetes; az ököljog —
maga a hatalom. A nyers erő a
legfőbb tényező ma is arra, hogy
el legyen döntve: kinek van igaza?
Epen úgy mint századokkal ezelőtt;
mint a középkorban, mikor a lét és
nem lét kérdése forgott szóban!

Az ököljogot napjainkban az
államoknál a hadsereg képi-
síti. A mely állam nagyobb
haderővel rendelkezik, az bizton
sárja a jövőt, s ha megfújják a
sarezi kürtöket, akkor kiszáll a
síkra, s nem az eszmétől lekesítve,
nem csodával határos vitézséggel,
de a nyers erő tulsúlyával s t a k-
kán a k nevezett erő kifejleszt-
éssel bizton néz a győzelem elé.

Ha egy tekintetet vetünk az
európai hadseregek létszámára, iga-
rat kell adnunk azon nézetnek, hogy
a névleg nem is, de tényleg min-
den állam elismeri azt, hogy azé a
hatalom, a kinél az ököljog vagyis
a haderő túlyomósága van.

A „DEBRECZEN“ TÁRCZÁJA.

A testvérek

Beszély 3.

Dr. Pápay Imrétől.

I.

Ha a szent atyáként elgondolom,
hogy ez a vén pécovics fiatal is volt,
hogy fiatal korában velem együtt nyögte
az Istenben boldogult Bódog Boldizsár
nádpalczáját, és hogy teljes iskolai élet-
ben bámulatos következettséggel mindig
az utolsó székből tündökölt; ha mind-
ezekhez még azt is oda gondolom, hogy
a mi barátunk teljes életében mindig
egy magyarnak tartotta magát, kénytelen
nyögni elhinni, hogy az ő szempontjából
dúlva ki, a magyarnak csakugyan nem
enyero a tanulás, és hogy ha minden
egyár ilyen: akkor csakugyan teljesülni
szok az irásnak általa idézett jóslata.

— Na hiszen majd beszél már az reg-
gig — vágott közbe a „parlagi sas“
— legyen a ki hallgassa! Az ibadta kő-
ja! Mindig is ilyen nagy szája volt. A
csak látja, hogy a szája jár, de nem
lja szavait: azt hiszi, hogy okos em-
ber. Pedig hu... az obadta! Mindig

Nem úgy volt-e a francia-po-
rosz háboruban?

Németországnak van legalább
másfél millió katonája; rákölt éven-
kint 370 milliót; teheti, van miből.
Franciaországnak van legalább ké t
millió emberre, (sőt esetleg
még egyszer annyira, ha
épen kell; hja a példa tanított Sze-
dánál! rá is költ vagy nyolczszáz
milliócskát; ez is teheti; ennek több
van mint a németnek; Olaszország
szintén több mint egy milliót állít-
hat elő; a muszkák szinte két mil-
lió embert küldhetnek a halál pi-
acra. Es így tovább.

Mi sem maradunk hátra; ne-
künk is van több mint egy millió
emberünk, szükség esetén néhány
százezer emberért nem kell a szom-
szédba menni, de...

Szép az az ököljog, mert aki
ezzel dicsekszik, övé a hatalom! De
mennyi pénzbe kerül ezeknek fen-
tartása. A milliók nyom nélkül
enyésznek el, örült verseny fejlődik
ki állam és állam közt, mert egyik
sem akar hátra maradni. Nem ke-
vesbiti egyik sem a létszámot, de
növeli párhuzamosan, megerőlteti
magát, pénzállozatokat tesz, megy
az anyagi tönk sírához s ott majd
cziára bukfenz után bevégzi életét,
míg a többi kaczagva mondja: fuit.

Sajnos, minden állam nézhet
ily vég elé; de félelmes, hogy leg-
jobbban nézhetünk mi, mert nálunk
is kétségbeesés növelik az ököljog-
got, s ki ment meg bennünket, ha
tönkre megy államunk pénzügyileg,
katonailag és államilag.

A népek, nemzetek, aggódva
nézik azt az örült versenyt, melyet
a nagyhatalmak vezérei kifejtének.
Remegve gondolnak arra, hogy egy-
szer eljő a nagy vizsga, mikor ököl-
jog ököljog ellen méri erejét össze

okosabbnak látszik, mint a milyen. Hal-
lód-e kópé? Jó pap vezet el benned!
mert sokat tudsz beszélni arról amit ma-
gad sem értesz!

— Epen az! Epen az! — dörmögé
a „sikon futó“.

A többiek nevettek, kaczagtak, kü-
lönösen Zsupos Bencez annyira nevetett,
kaczagott, hogy széles jó kedvében észre
sem vette a fekete kávékat behozó élete
párját, s bizony csak a véletlenül mult,
hogy hadonázásaival ki nem títé a kávék
csészéket hités társa kezeiből.

Zsupos Bencez élettársa még mindig
szép asszony, bár ifjú korát — azt a szép
ifjuságot már jó ideje, hogy hátra hagyja.
Tüzes fekete szemei, telt piros orcái szinte
sugárzanak az érzelmetől, jóságtól és meg-
elégedéstől. Egy hibája van, ha ugyan an-
nak nevezhető a vendéglősnök általános
fátuma — e hizékonyság.

Kiosztva a fekete kávékat, egy két
tréfas szót váltott egyikkel másikkal és
elbagyá a pipa füstös szobát.

— Mégis csak boldog ember ez a
mi Bencez barátunk — mondá a szent
atya kedvtelve szörpülgetve izletes feke-
tjét — minő kávé! Minő asszony!

— Epen az! kérem épen az! kon-
trázott a „sikon futó“.

— No! no! — szerénykedé Bencez
ur — meg vagyunk! Volna csak itt a fo-

s a melyben vesztesnek is kell
lenni.

Es a nép véres verejtékkel
szerzi be a minden dolgok mozgató
erejét, a pénz z, hogy adókép be-
fizesse a táplálja az ököljogot és
vigasza nem az, hogy lesz idő, mi-
dön ábrándozó bölcsezetek tarka
álma az örök békéről meg fog va-
lósulni, hanem az, hogy — bukni
kell és bukni kell egykor minden-
kinek.

Szomorú vigasz, — de a való-
tragikus áramlatában ilyen is felfér.

— A képviselőházban a védör-
vényjavaslat iranti általános vita valószí-
nűleg kedden, a részletes vita pedig pé-
nteken vagy szombaton fog befejezteni. A
husvétünnep előtt ezenkívül még 8—10,
kevesebb időt igénybe vevő apróbb tör-
vényjavaslat lesz intézendő, mire aztán
az országgyűlés valószínűleg ápril első
napjaiban el fog napoltatni ugyanazon hó
végéig úgy, hogy az általános vámtarifá
reviziójáról szóló törvényjavaslat csak a
delegációk rendkívüli ülésezése után fog
tárgyalás alá vétethetni.

— Annexió. Mint külföldi jól érte-
sült lapok írják, „Ausztia“ végleg elha-
tározta Bosznia s Herzegovina annexá-
lását. — Régen el volt már az határozva.

Politikai szemle.

A hadsereg. A képviselőház szombati
ülésében kezdte meg a véderő módosítá-
sáról szóló törvényjavaslat tárgyalását. A
függetlenségi párt s a mérsékelt ellenzék
még általánosságban sem fogadják el a
törvényjavaslatot. A függetlenségi párt ré-
széről Ugron Gabor nyújtotta be a követ-
kező határozati javaslatot. „Az önálló ál-
lami létnek mellözhetetlen kelléke a saját
és nemzeti véderő, határozza el a képvil-
selőház, miszerint utasítatik a honvédelmi
miniszter, hogy az önálló és külön magyar
hadsereg szervezetről terjesszen elő tör-
vényjavaslatot.“ Ugron hatóságos, hosszabb

leségem, majd elmondaná az az én véle-
ményemet. Hej okos egy asszony az! szá-
nak — mit mondd? — Ezernek sincs
annyi esze! Az am! Csupa esz akár egy
ferfi! De ezt csak úgy a háta meggett
mondom. Szemebe nem mondanám, nem a
világot! Hiába! A tekintélyt fent kell
tartani.

— Epen az! Epen az!
Ezt meg a sikon futó mondta.
Ezután Bencez ur fekete kávéja szűr-
csöslésébe melyedt.

Csend lett, csak a kanalak csöröm-
pölése s a bíró uram bangzatos pöföke-
lése zavarta azt meg. Mindenki saját gon-
dolataival, fekete kávéjával volt elfoglalva.

A szent atya szólalt meg először.
— Hahó! uraim — kiáltá, kerek
szemeivel végig tekintve a tiszteleltre méltó
társaságon. — Olyat látok, a ki nincs itt.
Egy ferfi hiányzik közzülünk. Hol ma-
radt a Vas Gyurka?

Ez a kérdés az egész társasághoz
vala intézve, de senki sem tudott rá mit
mondani. Csak a „sikon futó“ dünnyögte
el, elmaradhatlan „épen az“-zát, csak a
„zöld ág“ tulajdonosa mosolygott rejtélye-
sen, szellemesen, a mily rejtélyesen és
szellemesen csak mosolygott, azzal a
gömbölyű pufók ábrázattal.

Az óriási pipa füst daczára is min-
denki észre vette e jelentőség teljes mo-

beszédet mondott, melyben a közös had-
sereg szellemét, mely még a magyar fiuk-
ból is kiüli a hazafiasabb és szabadabb
érzelmeket erélyesen bírálta. A független-
ségi párt részéről Hoitsy Pál tartott élénk
tetszettel fogadott beszédet a határozati
javaslat mellett. A mérsékelt ellenzék ré-
széről Ernusz Kelemen szolt a törvény-
javaslat ellen. Szerinte a magyar tisztkép-
zés lenne az első feladat, továbbá a szol-
gálati idő leszállítása. S miután úgy ez,
mint egyéb lényeges feltételek, melyeket
a párt magáénak vall, nincsenek a tör-
vényjavaslatban, nem szavazza azt meg
még általánosságban sem. Beszédét az el-
lenzék több ízben zajosan megjelenezte. A
kormánypárt részéről ifj. Ráday Gedeon
előadó és Ivánka Imre védtek lanyhán
és hatás nélkül a törvényjavaslatot.

A felkelés. Még mindig nincs ki-
oltva a tűz. Sok felkelő, miután a fegy-
verletétel megtagadása következtében Mon-
tenegróból kiutasított: a Bidagova szik-
lái környékére vonult vissza. Mindamellott
tény az, hogy a Krivosje pacifikálva van,
csakhogy katonáinknak sokáig őrizked-
niök kell még az áruló megrohanásoktól.

Kisebb zaklatások már több helyen mu-
tatóztak, de remélhető, hogy csapataink
erélyes föllépésének sikerülend azok is-
métlésének minél előbb gátat vetni.

Az orsz. magyar iparművészeti mu-
zeum által rendezett könyvkiállí-
tásról.

(Eredeti tudósítás.)

Az országos képtár termeiben e hó
5-ike óta idegen vendégek fogadják a lá-
togatókat; igénytelen ócska iratok és
könyvek legnagyobb részét, melyekről a
laicus meglehet szivesen fordítja szemét
a nagy mesterek falon függő műremekre,
míg az iratok érdeklődők sovár kivan-
csisággal veszik szemügyre kincsekkel
egyenlő értékű ritka codexeket és nyom-
tatványokat, s nyáljak — a közönséges
kifejezés szerint — az üveg alá tett mé-
zet. De jól van ez így. Mert ha a csinos
üvegszekrényekben elhelyezett kialitási-
tárgyak szemlélése is több napon át vonzza
az akadémia palotájába az érdeklődőket,
hét vagy hónap lenne szükséges arra, hogy

solyt, s kíváncsian tekintettek annak pu-
fók szinterére.

— Nincs itt! ballatá Bencez ur —
kétségbeesés komolysággal rázva nagy fej-
jét. — Nincs itt! S azt hiszem, ma nem
is jön el.

— Miért nincs itt? Miért ne jönné
el? — kérdé a bíró uram fontoskodó kép-
pel.

— Mert a fiát várja! Zoltán urfi haza
jön! Ma délután jön haza.

— Ah! ah! Haza jön?
— Aztán itthon is marad?

— De hiszen a vasuton kell jönnie,
s akkor csak estére érkezhét ide!

— Epen az! kérem, épen az!
— Nem is azért nem jött el! Nem
is azért maradt el. Más ok lesz arra!

— Epen az! kérem, épen az.

Ily szó váltások követték Bencez ur
szavait, de hogy melyiket, melyik mondta,
azt lehetlen megállapítani, még pedig azon
egyszerű okból, mivel mindenki egyszerre
beszét, s minden a magáét.

— De bizony azért nem jött el —
makaeszkodik Bencez ur, konokul rázva
husos fejét — mert a fia haza jön. Mert
— türelmetlenül vakargatja kopaszodó fe-
jét. — Volna csak itt a feleségem, majd
el mondaná az az én véleményemet.

(Folyt. köv.)

d gyászszertartás után,
keretben fognak örök
Mely végítességre
kat s ismerősökét tisz-
Debreczen; 1882. év.
atos özvegy: Szikszay
alain.

kiállítás alkalmából
okmányai közül meg-
ive. Miután ezen hely-
sai nem ismeretesei
A kiállításban minde-
ntetést, így a kik a
laikat, a csapó utcán
nyelviségben jelentkez-

Özvegy Veres László
Kardos Lászlóné
léköztak a harcstéren
ra. Bethlen Mikó Róza
és természetvizs-
ontválasztmánya leg-
rozta, hogy XXII-ik
vi augusztus hó 20-

enben fogja meg-
veirásokra és öt nap
fordítottani. Ez irán-
és helyi bizottságának
ha vajjon a helyi kö-
kelet mondott időben
e. E jelentés beér-
mány a legközelebbi

állapítani a végleges
ghívókat már a jövő
dik.

atyánk, — a rö-
vergődött képviselő
a nevetésre indító
t a „Bolond Istók”
anjuk elolvasását min-

ndor, színbáznak a
tagja, holnap jutalom-
orgalmas derék szí-
ó figyelembe.

a emult, s vele a
megérkezett. Tegnap
ónk volt, minek foly-
lás állott elő az ut-
könség késő estig é-
kellemes befolyását,

replések. Színházunk
e az idény végeig a
sorsrangu művészei
ben fognak vendégsz-
ymásutamban.

Be Béz című frivol francia bohózatot
adtak. Nogrady, ki Baptiszt inas szerepét
álta, az első felvonásban bejön és azt kel-
lett volna jelentenie, hogy „a kocsi elő-
állott,” ő pedig így jelenté: „a ló elő-
állott.” Erre Lovász végig nézi őt és rá-
mondja: „látom.” Természetes, hogy e je-
lente el általános derülttség követte.

Hogy lesz a legöregebb a leg-
atalabb? Hát megessét már, hogy a
gásztól azt kérdezték: „Mi lesz az öreg
ristából?” Mire kevélyen mondá: „Fiatal
rókator.” Hanem azt mégis bajos volt
hinni, hogy az öreg Tatiósy Zebulon
lesi függetlenségi lapban fog még vala-
mikor tótoskodni. Mint az utóbbi hetek-
ben beküldött számokból látjuk, az „Üs-
kös” című élelap, melyet Szabó Endre
betséges irotársunk szerkeszt, most egész
nimóval, egyet fordul a sarkán s elkezd
mind a két öklével ő is a mamelukokat
táni, megértük hát — most már mind a
árom élelapunk ellenzéki lévén — hogy
vetni csak ellenzéki embernek lehet. Ez
csak valami kezdetnek. S minthogy
egy megtört juh többet ér száz elrugasz-
tott mameuknál, ajánljuk a legfiatalabb
élelapot (előfizetési ára egész évre 8 frt)
a közönség figyelmébe.

Testvérbékülés. Szegeden tör-
tént meg ez a mulatságos kis eset, mely
megérdemli a följegyzést. Tóth Pál és
Tóth Ferencz testvérek nem igen békes-
ségesen éltek egymással. A fiatalabb Feri
dósa is volt az öregebb Pálnak 40 frttal,
e fizetni csak azért sem akart, hogy
atyját bosszantsa. Bosszankodott is Pál
káig és már exekúzióval is fenyegette
adékoskodó öccsét, de hasztalanul. Pén-
hez nem tudott jutni. Végre elfogyott
relme és ma úgy megharagudott Tóth
lram, hogy öccsénél lévő 40 frt kö-
telését felajánlta a kórház javára azzal,
egy rögtön vegyék meg rajta. Mekkora
olt azonban meglepetése, amidőn Feri az
adában megjelenve, a történetek hallatára,
ebébe nyult és a 40 forintot készségesen
szavakkal rakta ki az asztalra: „Ez
án beszéd, bátya, szives örömet tőszöm
a pénzt a kórháznak, ehon ni, itt a
enz.” Erre aztán egy darabig összené-

100 év előtti ipars-
tuk érdektelennek kö-
kat. Most száz éve volt
bodnar, 11 könyvkötő,
esutóra gyártó, 116 fa-
gombkötő, 114 guba-
rtó, 11 keses, 37 ko-
3 köteles, 36 lakatos,
panos, 18 mézárós, 9
os, 52 szűrszabó, 43
magyar szabó, 182 ma-
ges. stb.

Weidner József ut-
a k. a. tegnapelőtt je-
tatal kereskedőnk Bor-

ab tilinkóművész az ál-
vedve, még egy hang-
ni vasárnap delután 4
nines kiltúze. — Elő-
könség figyeimét.
eni ipartársulatok
kalmunk volt, az ipar-
tárgyában kérvényt
nizsterhez, s e kérvény
o küldöttség által fogja
ternek. A küldöttség
atokat elnökei által teg-
ben megválasztattak;
Haber József, Nagy
József. A küldöttség
n utazik a fővárosba.
szony tegnap fellé-
a Tekozló öreg aszo-
A közönség az ags
g fogadták s első jele-
ros kihívásban része-

d - utcáról panasz-
k, hogy a meszarulók
burkolatra rakják ki.
szaladt az yektől két lö-
gy az anyekból szo-
ármazhatnék, a járdát
l. Az utcai biztos fi-
körülményre.

* **Megszöktek az adófizetés elől.**
A „Rendőri Lapok” legközelebbi számában
a pestmegyei alispáni hivatal közlése tezi,
hogy Uj-Kécske községből 77, azaz het-
venhét adóhátralékos ember tűnt el egé-
zen nyomtalanul.

* **Ponyvairodalom és tudomá-
nyos pálya.** A ref. főiskola egyik hit-
táshallgatója, — írja az „Ertesítő” — a
le-magyobb nélkülözések közt végzi tanul-
mányait s a jelen fél évben képtelen volt
befizetni a már-már abba kellett volna
hagynia a pályát, ha nem folyamodtatják
a — ponyva irodalomhoz. A szegény fin-
magirta a „kilencszeres gyilkosság (Hosz-
törtenetét s jó szívű emberek any-
mit vetek belőle oly árban hogy nem
csak befizethette tandíját, de pár krajczára
marad is rubára. Latabár Kálmán, szintár-
sulatunk egyik tagja az ifjút, kinek szegény-
ségénél csak szerénysége nagyobb, ma-
gához vette és ebédrel ellátja itt tartó-
zódása alatt. Derék nemes tett, melyet
nem kell dicsérni sem.

* **Vig temetés.** Elete párját temeté-
Nagyváradon egy jókedvű vinczellér s da-
cára a temetés szegényes voltának, sok
bmulója volt. A kóporsó után cigány
banda ballagott s egyremásra huzta a
hacskaringsó nótákat, miközben a meg-
omorodott férj oda sem hederítve a baj-
nak, szívvél lélekkel dalolta ezt a szent
szószótát:

Utczá lanyok szánjatok meg.
Borom arát adjátok meg
Borom arát nem adjátok
A nyavalya jöjjön rátok.

* **Egy hírlapíró öngyilkossága.**
A hírlapíróknak rendszeren meghalni is alig
van idejük, annál kevésbé öngyilkosnak
lenni. Lunen van az, hogy a statisztikának
ez a rovata eddigelé nem igen kölesönözte
anyagát a társadalom ez osztályából. Most
újra Rómából, hogy a „Monitore” szer-
kesztője, Fedele Albanese egy vidáman
elköltött vacsora után, szívroval szájában
haláltenken lötte magát. Életét, tőkéjét,
mindenét lapja felvirágzására szentelte.
Nem ért ezért; lapja hat hónapig állott
fenn. Néhány nap előtt megtagadta a kiadó
a lap nyomtatását, meghalt, mint igazi hir-
lapíró. Utolsó tényével is reklámot csinált
a lapnak, melyet vezetett. Midőn a közön-
ség a végzetes lépést megtudá, ezrenként
kapdosta el a még nedves példányokat.
Hatrahagyott levélben azt a rendelkezést
tette, hogy tetemeit a közös sírba helyez-
ték. Olyannak tekintette magát, mint egy
hírlapi cikk — névtelen, ismeretlen a
közös hasákok labirintájában.

* **Színházi jelenet.** Szabadkán a
Be Béz című frivol francia bohózatot
adtak. Nogrady, ki Baptiszt inas szerepét
álta, az első felvonásban bejön és azt kel-
lett volna jelentenie, hogy „a kocsi elő-
állott,” ő pedig így jelenté: „a ló elő-
állott.” Erre Lovász végig nézi őt és rá-
mondja: „látom.” Természetes, hogy e je-
lente el általános derülttség követte.

Hogy lesz a legöregebb a leg-
atalabb? Hát megessét már, hogy a
gásztól azt kérdezték: „Mi lesz az öreg
ristából?” Mire kevélyen mondá: „Fiatal
rókator.” Hanem azt mégis bajos volt
hinni, hogy az öreg Tatiósy Zebulon
lesi függetlenségi lapban fog még vala-
mikor tótoskodni. Mint az utóbbi hetek-
ben beküldött számokból látjuk, az „Üs-
kös” című élelap, melyet Szabó Endre
betséges irotársunk szerkeszt, most egész
nimóval, egyet fordul a sarkán s elkezd
mind a két öklével ő is a mamelukokat
táni, megértük hát — most már mind a
árom élelapunk ellenzéki lévén — hogy
vetni csak ellenzéki embernek lehet. Ez
csak valami kezdetnek. S minthogy
egy megtört juh többet ér száz elrugasz-
tott mameuknál, ajánljuk a legfiatalabb
élelapot (előfizetési ára egész évre 8 frt)
a közönség figyelmébe.

Testvérbékülés. Szegeden tör-
tént meg ez a mulatságos kis eset, mely
megérdemli a följegyzést. Tóth Pál és
Tóth Ferencz testvérek nem igen békes-
ségesen éltek egymással. A fiatalabb Feri
dósa is volt az öregebb Pálnak 40 frttal,
e fizetni csak azért sem akart, hogy
atyját bosszantsa. Bosszankodott is Pál
káig és már exekúzióval is fenyegette
adékoskodó öccsét, de hasztalanul. Pén-
hez nem tudott jutni. Végre elfogyott
relme és ma úgy megharagudott Tóth
lram, hogy öccsénél lévő 40 frt kö-
telését felajánlta a kórház javára azzal,
egy rögtön vegyék meg rajta. Mekkora
olt azonban meglepetése, amidőn Feri az
adában megjelenve, a történetek hallatára,
ebébe nyult és a 40 forintot készségesen
szavakkal rakta ki az asztalra: „Ez
án beszéd, bátya, szives örömet tőszöm
a pénzt a kórháznak, ehon ni, itt a
enz.” Erre aztán egy darabig összené-

100 év előtti ipars-
tuk érdektelennek kö-
kat. Most száz éve volt
bodnar, 11 könyvkötő,
esutóra gyártó, 116 fa-
gombkötő, 114 guba-
rtó, 11 keses, 37 ko-
3 köteles, 36 lakatos,
panos, 18 mézárós, 9
os, 52 szűrszabó, 43
magyar szabó, 182 ma-
ges. stb.

Weidner József ut-
a k. a. tegnapelőtt je-
tatal kereskedőnk Bor-

ab tilinkóművész az ál-
vedve, még egy hang-
ni vasárnap delután 4
nines kiltúze. — Elő-
könség figyeimét.
eni ipartársulatok
kalmunk volt, az ipar-
tárgyában kérvényt
nizsterhez, s e kérvény
o küldöttség által fogja
ternek. A küldöttség
atokat elnökei által teg-
ben megválasztattak;
Haber József, Nagy
József. A küldöttség
n utazik a fővárosba.
szony tegnap fellé-
a Tekozló öreg aszo-
A közönség az ags
g fogadták s első jele-
ros kihívásban része-

d - utcáról panasz-
k, hogy a meszarulók
burkolatra rakják ki.
szaladt az yektől két lö-
gy az anyekból szo-
ármazhatnék, a járdát
l. Az utcai biztos fi-
körülményre.

100 év előtti ipars-
tuk érdektelennek kö-
kat. Most száz éve volt
bodnar, 11 könyvkötő,
esutóra gyártó, 116 fa-
gombkötő, 114 guba-
rtó, 11 keses, 37 ko-
3 köteles, 36 lakatos,
panos, 18 mézárós, 9
os, 52 szűrszabó, 43
magyar szabó, 182 ma-
ges. stb.

Weidner József ut-
a k. a. tegnapelőtt je-
tatal kereskedőnk Bor-

ab tilinkóművész az ál-
vedve, még egy hang-
ni vasárnap delután 4
nines kiltúze. — Elő-
könség figyeimét.
eni ipartársulatok
kalmunk volt, az ipar-
tárgyában kérvényt
nizsterhez, s e kérvény
o küldöttség által fogja
ternek. A küldöttség
atokat elnökei által teg-
ben megválasztattak;
Haber József, Nagy
József. A küldöttség
n utazik a fővárosba.
szony tegnap fellé-
a Tekozló öreg aszo-
A közönség az ags
g fogadták s első jele-
ros kihívásban része-

zett a két testvér és csakhamar úgy ma-
gukba szálltak, hogy kezét nyujtva egy-
másnak kibékültek.

* **Nem szabad nevet cserélni.**
Gyakran fordul elő, különösen az izra-
elitáknál, hogy nem azon „keresztnevet”
használnak, ami az anyakönyvbe be lett
jegyezve. Így például akinek az apja
Izsák nevet adott, ha felnőtt, Andor, vagy
Alfréd divatosabb hangzású névvel cseréli
föl igazi nevét, de még a nőknél is gyak-
ran előfordul, hogy a Fanik Iónakká lesz-
nek. Az ilyen névcserélok aztán rendszeren
a miniszteriumhoz, vagy a városhoz oly
kérelemmel szoktak járulni, hogy az anya-
könyvi kivonat ily módon javíttassék ki.
A közoktatásügyi miniszter most megelé-
gedve ezt a névcseré-körsógot, rendeletet
adott ki a hatóságokhoz, hogy az anya-
könyvbe jegyzett név megváltoztatása mó-
doztatása soha meg nem engedhető s az ez
iránt érkező kérelmek visszautasítandók,
mert az ily eljárás az anyakönyvek köz-
gazgatási jellegét semmisítene meg. Ilyen
rendeletet a mi hatóságunk is kapott.

* **Guiteau és a kötéilverő.** Ohio
egyik képviselője a napokban levelet ka-
pott egy kötéilverő választójától, a melyben
ez őt kéri, eszközölné ki számára az en-
gedelmet, hogy ő készíthesse a kötelet,
melylyel Guiteaut fölakasztják. Kérelmét
azzal indokolja, hogy Garfield gyilkosa
csak Ohio-ban készült kötéllal akasztható
fel. Ha ajánlatát fogadják, selyemből fog-
ja készíteni a kötelet, mely az amerikai
színeket, piros, fehér, kék, fogja viselni.

A fővárosból.

Buzdításul. A fővárosnál az al-
lam pénzén alkalmazott adóhajtási köze-
gek a mult évben oly derekasan végeztek
teendőiket, hogy az általuk megjelölt zá-
logelőlések és árverések száma jóval túl-
baladja az előző évek statisztikáját. En-
nélfogva gr. Szapáry Gyula pénzügymin-
iszter a fővárosnál dolgozó állami adó-
behajtó közegek közt 1770 forintnyi össze-
get osztatott ki jutalmul. Hány szegény
ember dunnáját kellett ellicizitálniok, hogy
ezt az elismerést megérdemeljék!

Kozma Sándor kir. főügyész tíz
évi szolgálatának jubileumát nevenapján
ünnepelelték meg a kir. főügyész hatósága
alatt álló ügyészek. Az ünnepélyes ova-
ció abból állott, hogy Kozma Sándornak
üdvözítő iratot, továbbá Justitiát ábrázoló
ezüst szobrot nyujtották át, és azután la-
komára gyűltek.

Egy női Robinson.

Melbourneből a következő tragikus
esetet jelentik: Az északi Ouenland part-
ján egy sziget fekszik, Lizard Island,
mely egyszerűen tengeri halászállomás.
Tulajdonosa, Watson kapitány, hajóra
kelt szeptember vége felé, hogy egy má-
sik halászatot tekintsen meg a parton, ne-
jét pedig egy csecsemővel és két kínai-
val a szigeten hagyta. Néhány hét múlva
egy a szigeten kikötött hajó azt a remítő
feltevést tette, hogy az állomás a szá-
razföldi feketék által megtámadva s fel-
dulva lett.

Mi történt a lakókkal, rejtély maradt,
csak végüket lehetett gyanítani. A sziget
pontos átkutatása egy Watson asszony
által vezetett napló fölfejtésére vezetett,
melyből megtudták, hogy szept. 29-én a
feketék megrohanták, s az egyik kínait,
Ah Leong-ot megölték. Watson asszony
tehát borzasztó veszéllyel állott szemközt,
melylyel bátran szembeállni határozta el
magát. A másik kínait A. Sam-ot egy
puskával felfegyverezve, maga pisztolyt
ragadtott és sikerült a feketéket visszaver-
niök. Október 1-én azonban újra vissza-
tértek s A. Sam-on hét tör sebet ejtettek.

Itt végződött a napló, s mi egyebet
lehetett volna sejtteni, minthogy a kínai
megöletett, Watson asszony pedig gyerme-
kével együtt ugyanazon sors áldozata lett
vagy fogolyként elbuzdítottatott. A rendő-
ség átmotóztatta a parton a feketék ta-
nyait s többeket elfogott. Ezek eltérő ér-
tetést adtak ugyan a szigeten, a végbe-
mentekről, de mindnyájan egyetértettek a
a nő és gyermeke végét illetőleg.

Folytatták az utánjárásokat s végre
a „Spitfire” azt a hirt hozta, hogy az ös-
szes eltűntek megölettek. Watson asszony
az utolsóig védte magát, azután legyőzetett
és agyonveretett, hulláját pedig a vízbe
dobták. Így hát a szerencsétlen asszony
sorsa megállapítottnak volt tekinthető:
most azonban a feketék minden vallomása
hamisnak bizonyult. Vajjon tudták-e az
az igazságot, vagy pedig csak természetes
hajlamukat követték, midőn a kérdezőknek
oly feleleteket adtak, a minőket várni

lászottak fölök, elég az hozzá, mindany-
nyian a nő halála mellett bizonyítottak.

A tények azonban a következőkép-
derültek ki: A nehezen megsebesített kbi-
nai segélyével, Watson asszony eloldotta
egy hajó ócskavas viztartóját s e rögtön-
zött járműbe szállt gyermekével és Ah
Sammal. Szél és hullámok ellen küzdött
a nyit tengeren, míg végre a Honwick-
csoport 40 mérföldnyire fekvő egyik szí-
getre jutottak. Ez ut veszélyei és viszon-
tagságai nem lettek följegyezve, de so-
káig tarthatott, mert nyolcz nap hiány-
zott a Lizard Islandon naplóba vezetett
utolsó jegyzet s a fővénny szigeten írott
első között. Ugy látszik hogy a vashajócs-
káját jól ellátbatta, sőt ruháit és számadó
könyveit is csodálatos nyugalommal ma-
gával vitte. Csakhogy pusztá menhelye
viztelen volt s az egyetlen elhaladó hajó
sem vette észre a szegény teremtséket.

A hulla mellett talált napló utolsó
szavai szó szerint így hangzanak: „Okt.
9. A ma reggel dagálytal a „Tank”-ot
(vasút) annyira a parthoz hoztam, a meny-
nyire lehetett. Egész nap a fák alatt ta-
nyáztam. Erős szél víz nincs. A babynak
tengeri fürdőt adtam, — a szomjúság
jeleit mutatja, — magam is megfürdöttem,
Ah Sam és én tikkadunk a szomjúságtól;
a baby s roszt mutat. — Vasárnap
10. A baby gyuladásban erősen megbete-
gült. Igen félek. Nincs víz, csak száritott
tej. Magam is gyöngö vagyok. Igazán
azt hittem, az éjjel meghalok — Hétfő 11.
Még mindenki él. Baby ma reggel jobban
van. Gondolom eső lesz. Nehez felhők,
szél nem épen oly nagy... Nincs eső,
minden jól jó időre mutat. Ah Sam
elment meghalni. 9. dika óta nem láttam.
Baby valamivel vidámabb. Magam sem ér-
zem érzem jól magam. Sem kenyeret,
sem vizet nem láttam. Szomj gyötör...
Itt végződik a napló, s a halálnem so-
káig maradtatott ki, mert öt napig voltak
viz nélkül.

Január végén egy hajó kötött ki a
szigeten. A kapitány három csontvázat
talál Anya és gyermek vas csolnakoec-
kájukban fektűdtek. Egy töltött revolver
felhuzott kakassal fektűd Watson asszony
mellett, továbbá egy láda, vagyonával s
a naplóval. A kínai csontváza 80 lépés-
nyire fektűd egy fa alatt, oldalán egy töl-
tött fegyver. Még rajta voltak a kötelek-
kek, melyekkel Watson asszony sebeit
bekötö. A kapitány eltakarította a hulla-
kat s imát olvastatott fölöttük. Most szá-
lította vissza őket a „Spitfire” s mult va-
sárnap lettek ünnepélyesen eltemetve. A
hü kínai is hasonló végtisztességben osz-
tozott.

Közgazdaság.

Az öszivetések fogasolása.

II.

Hazánkban eddig, a nagy kiterje-
désű birtoktestek oly intenzíve nem kezel-
hetők, hogy a buza s egyéb kalászosok
megkapálása — az amerikai rendszer
szerint kifizetné magát — de miután mó-
dunkban van oly eljárás alkalmazhatni,
mely ha nem teljesen is, de részben ok-
vetlen a kapálás előnyeit összpontosítja
magában: elkerülhetlenül szükséges az
öszivetések megfogasolása.

Ismervén a buza és rozs növények
nek — mint fűféléknek — azon általános
tulajdonságait, hogy gyöksarjadzásti képes-
menyire fokozható a szabályszerű vetés
és tökéletes művelés által; tudva azt,
hogy ezen tulajdonsága a gabona félek-
nek mily óriási mértékben emelhető s
mily fontos dolog az, hogy ha aratáskor
egy egy töről 2-3 silányka kalász he-
lyett — kétszer — háromszor annyi fej-
lett kalászatokat arathatunk: oly fontos
dolog jelenben el nem mulasztani azon
műveletet, mellyel e jövedelmi szaporu-
latot elérni képesek vagyunk.

Tudvalevő, hogy a buza növekedési
és fejlődési ideje alatt is, nagyobb mér-
vű oldal és gyöksarjakat létesít, melyek
mind megannyi szárrá igyekeznek fejlődni,
mely igyekezetet a gazda mesterségesen
előképes mozdítani az által, hogy a nö-
vény gyökere közvetlen közelében is, de
a sorok és bokrok között is, a fogas bo-
rona segélyével a fölbulgatni porhanyítja
mi által míg egy részt a fizikai képes-
sége mozdítatik elő, a növényvel köz-
velenül érintkezésbe hozván a felporha-
nyult talajt, levegőt s nedvességet is, ad-
dig másrészt a fogas működése által a
a föld mint egy beborítja a gyökereket
s feltöltögeti a növényt s kényseríti arra,
hogy minden btyöknél ismételtlen gyö-
keret s szarat hajtson, a mi által, míg
egyreszt a gyümölcs hozam növekvése
eszközölteik s a növény életére szüksé-

ges szervek a gyökerek szaporodnak, úgy
másrészt a növény élete is inkább bizto-
sítottatik. A mit végre mint káros dolgot
emlegetnek a művelet czáfolására, hogy
a fogas kitépi s megszakítja a növénye-
ket, arra nézve minden józan gazdáról
feltehető, hogy akkor midőn a talaj kü-
lönben is tulneves, s hogy a fogas gyö-
kerestől kirángathatná a növényeket —
nem bocsátja a vetésre, de hogy a szel-
ő sem száraz sem nedves időben kissé
megszakított és megszegett növénynek
ebből csak haszna van, bebizonyítható
abból, hogy a növény minden sértési és
sebzési helyeken újabb hajtásokat létesít,
miáltal csak azt érzük el, hogy több ka-
lász fejlődik s több kalászból pedig job-
ban telik a zsák is, meg a zseb is, mint
kevés kalászból. Nézzük csak a kertésze-
ket, ott látunk ám mégcsak sok sebzési
és metszési eljárást, de magunk is tapaszt-
tathatjuk hogy egy nyessus után nem egy,
hanem több sarj keletkezett.

A fogasolás, miután a talaj kellőleg
megszikkadt, de még egészen száraz, mi-
előbb történjék, a Howard féle czikk
ezak boronák különösen megfélelvén e
czélnak, melyet 4. ökörrrel vontatunk, s
s az egyenes sorokkal ellenkezőleg, ferde
összeget képezve — inditunk meg. —

Osszehasonlító kísérletek alapján ki-
van derítve az hogy az így megfogasolt
öszivetés, mely ha rögs, meg is henge-
rezendő, a későbbi szárazságot jobban
birja a nedvességet jobban visszatartja s
e mellett nagyobb és gazdagabb termé-
sel jutalmaz, mint az isten jó kedvére bi-
zott s az elvetés óta meg sem tekintett
másik tábla, mely tavaszi fogasolásban
nem részesült. A fogasolás jó hatása te-
hát a míg egyrészt a növényzet gyö-
kereire is kiterjed s annál sokszorosított
tevékenységében nyilvánul, addig más
részt háladatos dolgot is végez a gazda,
a megrepesztett, egerek által öszeturt,
vakond halmos s rögs föld elsímitása és
helyrehozásában. Különösen fontos azon-
ban ez a jelen alkalommal, midőn a nö-
vény aig mutat nagyobb fejlettséget, mint
más viszonyok között a két hetes özi
vetés s midőn az ápolásra s fejlődési té-
nyezők megteremtésére — minden gazda
utalva van. —

Fogasoljuk tehát meg az ösziveté-
seket. —

Szobonya Bertalan.

Figyelmeztetjük és kérjük tisz-
telt előfizetőinket, kiknek előfizeté-
sük m. hó végével lejárt, hogy újabb
megrendeléseiket m. előbb meg-
tenni méltóztassanak.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Kedd, márcz. 21-én

adatik:

ROMEO és JULIA.

Tragédia 5 felv.

Kezdeté 7 órakor.

— Budapesti tőzsde, márczius 20.

Ezüst frt 100—110; cs. és kir. arany
frt 5.61 kr; 20 francos arany frt 9.52 kr.

Szabó József,

felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

A gőzfavágó

a hét végével beszünteti ez idényre
működését, a mire a nagyérdemű
közönséget azon megjegyzéssel bá-
torokodom figyelmeztetni, hogy nyá-
ri s z k s g l e t e i k r e meg-
rendeléseket elfogadunk; Berger
Henrik urnál (Széchényi utca 1771.)
a légszeszgyár irodájában, és a gőz-
favágó telepén.

Trnka

a gőzfavágó kezelője.

